

رواج خشونت در بین ایرانیان: هر سال، «عصبانی» تر از پارسال

براساس آمارها، در سال ۸۹ با ۶۳۱ هزار و ۳۸۱ بیشترین آمار نزاع در این ۱۳ سال در پزشکی قانونی ثبت شده است. امسال نیز در نخستین ماه از سال جاری ۶۹۲۸ نفر به دلیل صدمات ناشی از نزاع به مراکز پزشکی قانونی استان تهران مراجعه کرده‌اند، آماري که تقسیم آن به تعداد روزهای ماه فروردین به عدد روزانه وقوع ۲۲۳ نزاع در تهران می‌رسد.

براساس آمارها، در سال ۸۹ با ۶۳۱ هزار و ۳۸۱ بیشترین آمار نزاع در این ۱۳ سال در پزشکی قانونی ثبت شده است. امسال نیز در نخستین ماه از سال جاری ۶۹۲۸ نفر به دلیل صدمات ناشی از نزاع به مراکز پزشکی قانونی استان تهران مراجعه کرده‌اند، آماري که تقسیم آن به تعداد روزهای ماه فروردین به عدد روزانه وقوع ۲۲۳ نزاع در تهران می‌رسد.

اول: شهرهایی که خشن شده‌اند
به گزارش سلامت نیوز، روزنامه شهروند در گزارشی نوشت: «تهران، شهر مهربانی»؛ شهر را خشونت گرفته و حالا خواندن چنین جمله‌ای و تلاش شهرداری برای نشان دادن چهره‌ای مهربان از تهران بیشتر از آن‌که حس خوبی به شهروندی که در این شهر زندگی می‌کند، بدهد؛ او را می‌خنداند. این روزها شاهد انواع مختلفی از خشونت در جامعه‌ایم و هرکداممان به‌نحوی در معرض آسیب این رفتار هستیم. حتی به لطف تکنولوژی و گوشی‌های تلفن همراه، اپلیکیشن‌های پیام‌رسان و شبکه‌های اجتماعی، شکل جدیدی از خشونت را به خود می‌بینیم به نام «خشونت کلامی». از طرفی در سال‌های گذشته سازمان پزشکی قانونی ایران هرچند وقت یک‌بار آمار خشونت‌های خیابانی و دعوا بین مردم را اعلام کرده است؛ مثلاً اسفند سال گذشته بود که سازمان پزشکی قانونی اعلام کرد ۵۶۴ هزار و ۲۲۳ مصدوم نزاع به مراکز پزشکی قانونی کشور مراجعه کرده‌اند. براساس این گزارش از کل مراجعه‌کنندگان به دلیل نزاع در سال گذشته ۳۹۰ هزار و ۳۰۱ نفر مرد و ۱۷۳ هزار و ۹۲۲ نفر زن بودند. در این مدت استان‌های تهران با ۱۰۱ هزار و ۱۰۹، خراسان رضوی با ۴۶ هزار و ۷۹۸ و اصفهان با ۳۹ هزار و ۹۹۸ بیشترین و استان‌های خراسان جنوبی با ۳ هزار و ۳۰۵، ایلام با ۳ هزار و ۴۲۶ و سمنان با ۴ هزار و ۵۱۴ مراجعه کمترین آمار مراجعان نزاع را داشتند. براساس آمارها، در سال ۸۹ با ۶۳۱ هزار و ۳۸۱ بیشترین آمار نزاع در این ۱۳ سال در پزشکی قانونی ثبت شده است. امسال نیز در نخستین ماه از سال جاری ۶۹۲۸ نفر به دلیل صدمات ناشی از نزاع به مراکز پزشکی قانونی استان تهران مراجعه کرده‌اند، آماري که تقسیم آن به تعداد روزهای ماه فروردین به عدد روزانه وقوع ۲۲۳ نزاع در تهران می‌رسد.

دوم: عصبانیت زیر پوست شهر
سکه‌ها را در کف دستش می‌چرخاند و از آینه به مسافری که روی صندلی عقب نشسته نگاهی می‌اندازد: «داداش ۱۵۰۰ تومن می‌شه.» مسافر چیزی نمی‌گوید و بی‌تفاوت از پنجره چشم می‌دوزد به خیابان. صدایش را بالا می‌برد و می‌گوید: «داداشم، آقای محترم، ۵۰۰ ش‌کم.» این‌بار مسافر لب به حرف باز می‌کند و بی‌تفاوت می‌گوید: «مسیر هر روزمه، کرایه‌اش همینه.» راننده این‌بار عصبانی‌تر از دو دفعه قبل، صدایش را بالا می‌برد و مسافر هم به همان میزان و البته این‌بار عصبانی‌تر از دفعه قبل جوابش را می‌دهد. عصر یکی از روزهای تیرماه تهران است و درزهای در پیکان خاکی‌رنگ توان مقابله با هرم گرمای این وقت سال را ندارد. ترافیک است و خودروها کیپ‌تاکپ هم ایستاده‌اند. خودرو جلویی می‌اندازد در خط ویژه. راننده پا از روی ترمز برمی‌دارد و خودرو حدود نیم‌متر می‌رود جلو. مسافر پیاده می‌شود و در را پشت سرش محکم می‌کوبد. راننده از شیشه خودرو خم می‌شود در خیابان و شروع می‌کند به فحش دادن به مرد جوانی که بدون دادن ۵۰۰ تومان اضافه از خودرو پیاده شده است. مرد مسافر به نیمه خیابان که می‌رسد برمی‌گردد و بلند فحشی می‌دهد. راننده در خودرو را باز می‌کند که برود سمتش ناگهان چراغ سبز می‌شود و مسافر میان ازدحام خودروهای دیگر گم.

سوم: شمار میلیونی پرونده‌های نزاع
روزگاری که نزاع و درگیری و قاعدتا فحش و ناسزا جزء جدایی‌ناپذیر خیابان‌های شهرهای مختلف شده است دیگر خیلی نمی‌توان به بلبوردها اعتماد کرد و آینده‌ای مهربان و عاری از خشونت برای این شهرهای افسارگسیخته متصور شد. برای دیدن نمودهای عینی خشونت خیلی نیازی نیست صفحات حوادث روزنامه‌ها را بخوانید یا فیلم‌های منتشر شده از خشونت‌های سارقان و زورگیران و درگیری‌های پلیس را ببینید. کافی است یک روز معمولی از صبح تا شب در یکی از کلانشهرها قدم بزنید یا به رفتار آدم‌ها با یکدیگر، چه در زندگی حقیقی و چه مجازی دقت کنید. این روزها هر تاکسی سوار شدن یا هر تصادف کوچکی می‌تواند به نزاعی بزرگ تبدیل شود. خشونت جامعه به شکل نگران‌کننده‌ای در حال افزایش است. چندی پیش وزیر دادگستری

با ارایه آماری از تعداد پرونده‌های طرح باب شده در دادگستری به دلیل نزاع و درگیری‌ها گفته بود: سال گذشته ۶ میلیون پرونده در دادگستری طرح باب شد و در کنار آن بالغ بر ۳ میلیون پرونده در شورای حل اختلاف و ۷۰۰ هزار پرونده دیگر نیز در تعزیرات تشکیل شد. حجت‌الاسلام مصطفی پورمحمدی با حضور در دویست و شصت و هفتمین جلسه شورای شهر تهران اعلام کرده بود که در قانون اساسی قانون را حق می‌دانند و مبنای قوانین نیز براساس حق شکل می‌گیرد. مسأله رعایت حقوق و همچنین احترام به حقوق مردم یکی از چالش‌های امروز کشور به‌شمار می‌آید که حل این موضوع قبل از هر چیز به فرهنگ عامه متکی است.

چهارم: شکل دگرگون شده خشونت

«جرأت داری بیا اینجا تا بت نشون بدیم فوتبال ینی چی»، «هرجا ببینمت زدم»، «شاخ‌بازی درمیاری؟...» این تنها سه نمونه از کامنت‌های ایرانی‌ها برای صفحه دیمیتری پایت بازیکن تیم ملی فوتبال فرانسه است. ماجرا از این قرار بود که دیمیتری پایت در دقیقه ۱۰ بازی روی کریستیانو رونالدو خطای غیرعمدی کرد که موجب مصدومیت فوق ستاره پرتغالی‌ها شد. رونالدو پس از این مصدومیت سعی کرد به بازی بازگردد، اما شدت مصدومیت او را از ادامه دیدار فینال محروم کرد. همین موضوع باعث شد تا برخی از ایرانی‌هایی که طرفدار رونالدو هستند به صفحه اینستاگرام پایت هجوم بیاورند و شروع به فحاشی کنند. فحاشی در فضای مجازی دیگر برای ما خیلی تازگی ندارد. اگر تا قبل از این موضوع بزرگ و ویژه‌ای مانند قرعه‌کشی جام جهانی فوتبال یا باخت تیم ملی کشورمان در یکی از مسابقات بزرگ جهانی باعث خشم و سوژه فحاشی کاربران ایرانی می‌شد این روزها موضوعات ساده‌تر و دور از ذهن‌تری مانند لباس فلان ستاره سینما یا مصدومیت ستاره پرتغالی فوتبال هم ایرانیان را به فحاشی وامی‌دارد. کمتر از ۴۸ ساعت پس از آن‌که ایرانیان صفحه اینستاگرام پایت را به‌بهانه عصبانیت از مصدومیت رونالدو مورد هدف قرار داده بودند، سراغ صفحه دختر باراک اوباما رفتند و شروع به کامنت گذاشتن و فحاشی کردند، البته این بار بدون هیچ دلیل خاصی. مهناز افشار در توئیتر خود به این حمله واکنش نشان داد و نوشت: «چه جوری می‌شه رفت زد رو شونه این عزیزان و گفت الهی فداتون شم از اکانت اینستاگرام دختر آقای اوباما بیا بیرون، اینجا جای این رفتارها نیست.» فحاشی مجازی به‌خودی‌خود موضوعی قابل بررسی است اما روانشناسان و روانکاوان این رفتار را نشانی از خشم و عصبانیت ایرانی‌ها می‌دانند.

یزدانی، مددکار اجتماعی در این باره می‌گوید: «در این روزها رفتارهایی به سبک حمله‌های مجازی زیاد می‌بینیم. این رفتارها شکل تغییر یافته‌ای از خشونت است که قبل از این هم در زندگی به‌صورت‌های مختلفی تجربه کرده‌ایم. ما مردمی هستیم که سابقه جوک ساختن برای قومیت‌های مختلف و افرادی با شرایط خاص داریم. از طرفی در بسیاری از گفت‌وگوهایمان برای یکدیگر اسم‌ها و لقب‌های توهین‌آمیز می‌گذاریم یا دیگران را تحقیر می‌کنیم. تمام اینها نمودی از خشونت جمعی است و اگر امروز شاهد بیشتر شدن چنین رفتاری هستیم شاید آژیر خطری برای این موضوع باشد که جامعه ما خشن‌تر شده است.»